

[Hagen Hagensen]

også op til hver enkelt af os at vide, hvad vi kan og hvad vi bør bruge vor stemme til.

Hr. Steenholdt har på det seneste ladet sin stillingtagen til forslagene stå ganske åben. Det forstår jeg godt. Indførelsen af hjemmestyreordningen i Grønland må da gøre, at et grønlandsk medlem af dette ting nøje overvejer, om hans stemme kan og skal være udslagsgivende ved en lovgivning som denne. Det andet grønlandske medlem, hr. Lars Emil Johansen, har ifølge dagspressen valgt sin særlige fremgangsmåde, idet han er rejst hjem for at foretage noget vigtigere i Grønland; så har han klaret tingene på den måde.

Men hvis hr. Steenholdts stemme ikke er til rådighed for regeringen, kan hr. Lindingers stemme måske alene blive afgørende for regeringen, og det må da give regeringen grund til at overveje, om den kan bære at gennemføre en så omfattende og så indgribende lovgivning som denne på hr. Lindingers stemme. Hvem repræsenterer hr. Lindinger, når han en gang imellem er her i landet og møder i dette ting? Det er da et åbent spørgsmål. Hr. Lindinger brystede sig forleden dag ved første behandling af, at han i 1967 som den første havde peget på det rimelige i, at S og V. dannede regering og tog ledelsen her i landet. Han gik dog ind i et andet parti, som han brød med, og nu har han prøvet på at lave sit eget, men det er der ikke kommet noget ud af; han har ikke vundet gehør nogen steder. Det er et frit i luften svævende mandat, der muligvis bringer disse lovforslag igennem. Kan regeringen holde til det? Kan folkestyret?

Brusvang (CD):

Midt i den megen uenighed, som er i den sag, vil jeg gerne sige, at der i går blev sluttet et miniforlig mellem hr. Hjortnæs og hr. Ellemann-Jensen og mig selv om, at visse udtalte mishagsytringer var fortid, og at det fra i dag igen var sagen alene, det gjaldt. Respekten for folketingsarbejdet havde måske nok stået sig bedst ved, at ingen af os tre havde sagt det, vi sagde, og som vi følte og mente i den givne situation, men selv politikere er jo en slags mennesker, som reagerer spontant.

Dernæst vil jeg gerne på mit partis vegne som ordfører sige følgende: det lovkompleks, der foreligger, er stort set uændret, og det vil

sige, at centrum-demokraternes modstand også er uændret. Det skyldes ikke, at regeringen vil foretage et indgreb, men det er de elementer, der indgår deri, det er måden, man vil gøre det på.

Jeg har mærket mig, at udenrigsministeren her til morgen i Danmarks Radio er blevet citeret for, at olieprisstigningerne burde have været holdt uden for dyrtidsreguleringen, at dette fortsat er venstres standpunkt, og at det ville have givet en meget bedre balance og et meget bedre resultat af indgrebet. Jeg er personlig enig heri, men når udenrigsministeren så sent som her lige forud for anden behandling kan tale om en sådan uenighed i regeringen, er det vel ikke så helt mærkeligt, at der også på et lidt lavere og mere beskedent plan kan være uenighed mellem parterne.

Begrundelsen for den optimisme, jeg gav udtryk for før og under forhandlingerne, var følgende: statsministerens klart udtalte ønske om at få et bredt forlig og min egen vurdering af, at de krav, som centrumdemokraterne ville stille, nok var principielt vigtige for os, men på den anden side alligevel var økonomisk beskedne, når man betænker, hvilke milliardbeløb der i øvrigt er tale om i denne sag som helhed. Dertil kom, at vore forslag jo var nøje knyttet til de af regeringen fremsatte forslag. Jeg mødte derfor op med særdeles god vilje til at nå frem til et resultat, og jeg sagde også ved første behandling, at da der ikke var noget alternativ til denne regering, var der des mere grund til at søge at skabe et forlig.

Jeg vil gerne her omtale CDs forhandlingspositioner. Vi lagde stor vægt på isoleringsforanstaltningerne, fordi vi mener, det ikke er det at hindre og dæmpe, men er det at give folk incitament til at foretage ting, som udløser besparelser. Endvidere har vi set, at den hidtidige administration af fradragene har været meget, meget besværlig, den skulle lægges om, der skulle suppleres med en tilskudsordning, låneordning osv.

Hvad angår registreringsafgiften, var der også her en ganske fornuftig begrundelse for vort ønske. Hvis man lempede på området for de benzínøkonomiske biler, ville det tilskynde befolkningen til først og fremmest at købe og bruge sådanne. Det, det stødte an på, var jo, at udformningen ikke var tilstrækkelig konkret.